

S ELIZABETH NA STARTU!

- Elizabeth Kopecká má stříbro z poslední řady Česko Slovenské SuperStar, kde si získala srdce milionů diváků a posluchačů jak v Čechách, tak na Slovensku. Charakterizuje ji přesvědčivý hlasový projev a jejím poznávacím znamením je mimořádně přitažlivá barva hlasu. Elizabeth není na hudební scéně úplně nováček. Již dříve spolupracovala s věhlasným producentem Janem P. Muchowem, který se stal v jistém slova smyslu mentorem její hudební tvorby, ale až účast v SuperStar byla definitivně odrazovým můstkem k současné hudební kariéře.

„Zkušenost v Superstar mi dala strašně moc, protože jsem se utvrdila v tom, co chci v životě dělat a co mě naplňuje. Svého umístění v pěvecké soutěži si vážím, jelikož jsem stanula proti skvělým zpěvákům. Nicméně ta pravá soutěž pro mě začíná až teď, kdy se ukáže, zda mám na to, udržet se v hudebním průmyslu,“ říká odhodlaně Elizabeth.

Vyšel její debutový singl „Summer Boyfriend“, a to ve spolupráci hned dvou producentů – Jana P. Muchowa a především mladého, dvacetiletého talentovaného

muzikanta Prokopa Korba, který vystupuje s vlastním projektem Badfocus. Píseň je hudební autorskou spoluprací Elizabeth a Prokopa a je nadsázkou o tom, jak si ideálně „zařídí“ pohodové léto.

„Věřím, že píseň Summer Boyfriend je tím pravým ‚otvírákem‘ mé kariéry po SuperStar. Když jsme song skládali, takřka hned jsme s Prokopem věděli, že tohle je TEN song, co by měl jít ven jako první. Refrén se nám vloudil pod kůži okamžitě, a to je pro mě vždy správné znamení. Ve skládání písni se považují za nováčka, ale už vím,

co se mi líbí, a co nikoliv. Když to tam pro mě není hned, jdu od songu dál a snažím se vymyslet věci, které mě baví na první dobrou,“ představuje svůj debutový singl zpěvačka a dodává: „Doufám, že se bude Summer Boyfriend líbit. Je to pro mě song plný slunce, léta, naivity a bláznovství. Ráda čtu romány a vždycky mě fascinovala letní láska, proto jsem se rozhodla o ní napsat. Jen jsem to trochu přehnala a odvážila se být drzá, možná proto se mi můj refrén líbí. Je odvážný a někdy je hezké vyjít z komfortní zóny.“

Píseň doplňuje videoklip, kde se objeví populární mladý herec Vladimír Polívka, pro kterého je to vůbec první participace v hudebním videu. O tom, že si všichni zúčastnění při natáčení užili velké množství zábavy, svědčí výsledná podoba videa.

Letošní léto tráví Elizabeth na koncertních podiích, mimo jiné na několika vystoupeních letního turné Marka Ztraceného, či na významných společenských akcích. Souběžně s tím připravuje společně se svým producentským a autorským týmem další repertoár pro budoucí debutové album.

VO 0064-2

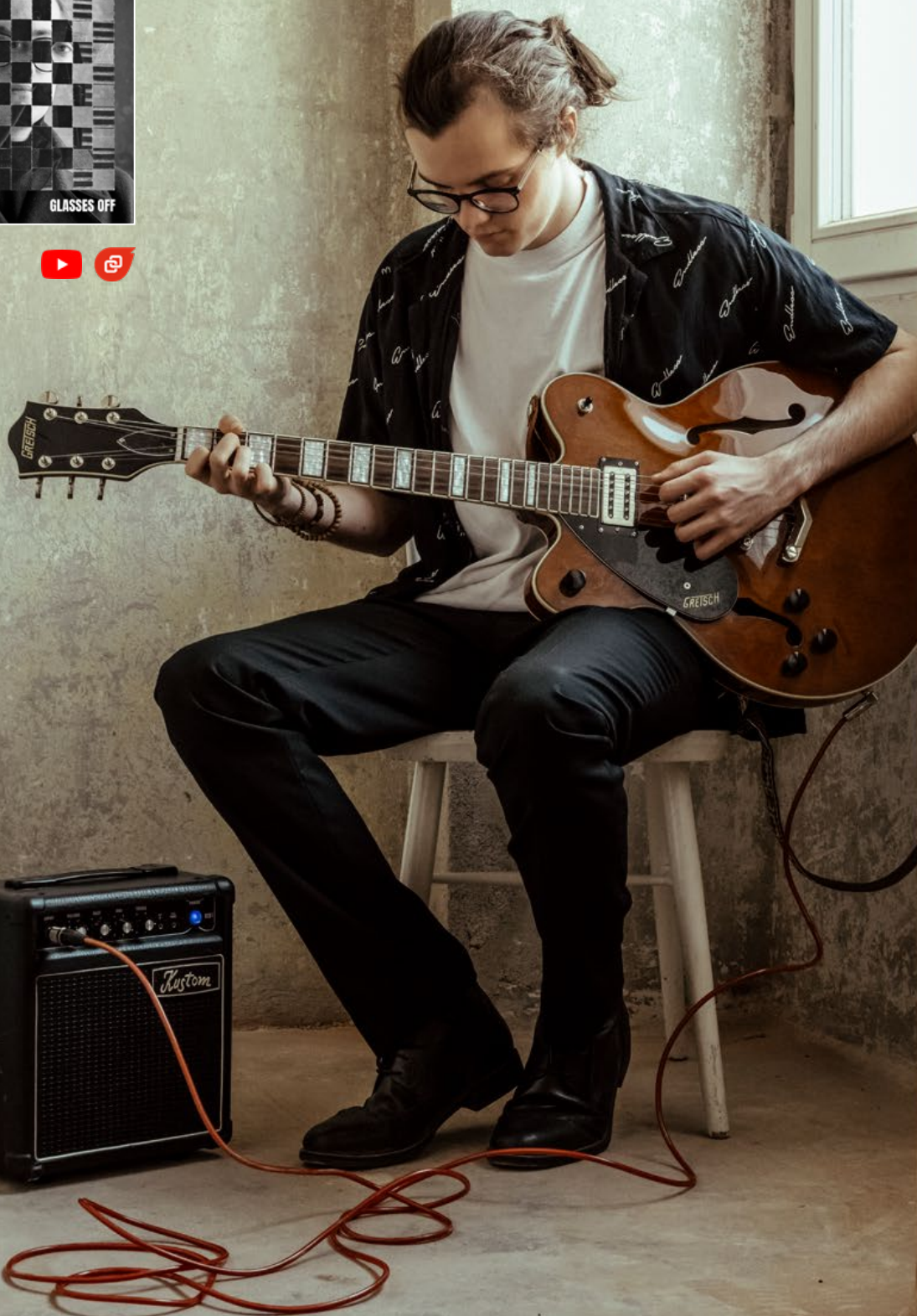
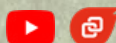

RODAN!

TEN, KTERÝ SI SUNDAL BRÝLE

SD 0011-2

Zdá se vám domácí popmusic snadno zaměnitelná a možná poněkud zacyklená sama v sobě? Pak nastražte uši! Na domácí popové jeviště totiž vstupuje nová tvář a nástup má vpravdě excelentní. Sotva dvacetiletý mladík jménem RODAN se nebojí jít na to jinak než většina ostatních a rázně si říká o pozornost svou autorskou tvorbou! Signifikantní pro něj je perfektní angličtina, příjemně jemný, ale přitom dostatečně výrazný zvuk i citlivá produkce, které snesou sebeprůšnější srovnání se světovou tvorbou v ranku moderního popu.

Sympatický mladý muž s tváří kluka a vášní pro fotbal se do muziky pustil v patnácti, když dostal svou první kytaru. Coby samouk nejprve hrál převzaté skladby, k nimž posléze začal přidávat vlastní autorské věci, a s přibývajícím sebevědomím se nebál pustit ani do hraní na ulici. Ke kytáře nedávno připojil také piano, na které se rovněž učí sám, a stvrzuje tak nezpochybnitelné hudební nadání. To bylo jasně patrné už z jeho debutového singlu Gone, jenž na přelomu roku 2020 a 2021 úspěšně rotoval na vlnách Evropy 2 a vynesl mu nominaci na Objev roku v Hudebních cenách Evropy 2 i zařazení mezi 50 nadějí české hudby dle vlivného hudebního magazínu Headliner. Velký potenciál a um skládat silné songy, které strhnou podmanivou intimitou a jemnocitem v kombinaci s charismatickým anglickým vokálem, nyní RODAN potvrzuje albovým debutem Glasses Off. Ten vznikl v produkci i s hudebním přispěním renomovaného Jana Čechtického (Ohm Square) a přináší svěží vítr do trochu stojatých vod tuzemského alternativního popu a indie folku.

Rodana tvé debutové album se jmenuje Glasses Off, vysvětlíš proč?

Ve volném překladu to znamená „sundat/sundej brýle“, což je hlavní myšlenka, kterou se snažím tímto albem předat. Já sám brýle nosím skoro pořád a musím říct, že bych se bez nich neobešel. I přes to jsou ale momenty, kdy je sundávám. Hlavně při psaní písniček. Dělá to z důvodu, že drtivou většinu jich píšu o věcech, situacích či lidech, kteří ale doopravdy neexistují. K tomu, abych napsal písničku o něčem,

co není, tak potřebuju naplno využít svoji fantazii. Brýle fungují jako moje spojení s reálným světem, od kterého se ale potřebuju odpoutat, abych se mohl přenést do světa vlastního, kde pak můžu tvořit. No a právě „Glasses Off“ je můj vzkaz pro posluchače – pokud si chtějí moje písničky poslechnout a hlavně pochopit, o čem jsou, tak se musí také odpoutat od reálného světa a nechat svoji fantazii pracovat naplno...

Muzika, kterou děláš, je poměrně různorodá, těžko ji zařadit do jedné škatulky. Máš pro ni Ty sám nějakou charakteristiku?

Musím se přiznat, že se charakterizování svoji tvorby vyhybám, jak jen to jde. Sám totiž nedokážu určit, co to vlastně dělám. Snažím se o co největší různorodost, protože to je podle mě to, co dělá hudbu krásnou – variace, způsoby a fantazie. Pokud bych ale musel určit konkrétní žánr, tak asi průřez indie folku, popu a songwritingu. Když přijde na vzory či inspirace, za zmínku určitě stojí irský zpěvák Dermot Kennedy, kterého jsem poprvé objevil přímo v Irsku během své stáže. Jeho tvorba mě zaujala právě svou různorodostí. Kennedyho debutové album se totiž skládá z typických folkových skladeb, ale zároveň i kusů alternativnějších. Pár písniček je dokonce až ve stylu R'n'B.

Produkcí alba má na svědomí re-spektovaný Jan Čechtický, který se na albu podílel také jako hudebník. Jak hodně tě práce s ním ovlivňuje?

Honza je a vždycky pro mě bude tou největší inspirací a vzorem. Má spoustu zkušeností, kontaktů a přesně ví, jak se má hudba

správně dělat. Společně se Supraphonem mi umožnil, abych si mohl splnit svoje sny, a za to jemu a Supraphonu budu do konce života vděčný. Ovlivnil mě neskutečně moc. Snažil se mi ukázat cesty, kterými bych mohl svoji hudbu co nejvíce odlišit a udělat ji tak výjimečnou. Předával mi všechno, co by se mi mohlo hodit jak v hudebním průmyslu, tak ale i v běžném životě. Jednoduše se to dá popsat, jako když mistr Yoda trénoval Luka Skywalkera. Zasluhou Honzy se můj proces songwritingu posunul na úplně jinou úroveň a troufám si říct, že čím více s ním spolupracuji, tím více se moje hudba stává jedinečnou. A to jen a jen díky němu.

Představíš prosím také další spolupracovníky, kteří se na Glasses Off podíleli?

Co se týče alba jako celku, tak kromě Honzy patří obrovské díky Mirku Lackovi za úžasnou práci s klávesami a Charlotte Fairman aka Charlie One za její harmonie a backing vocals, se kterými jsou skladby daleko zajímavější. Spolupracovníci na konkrétních písničkách byli poté Isabella Noel, Vít Petrášek a Daniel Drábík u skladby I Just Lost a Friend. Bella se podílela na samotném procesu songwritingu skladby a je u ní takzvané „na featu“. Na textu spolupracoval také Daniel Drábík, díky kterému dostala skladba hlubší význam. Vít Petrášek zase dodal do předrefrénu originální zvuk svého cello. Píseň Endless Fight se pak opírá o elektrickou kytaru, kterou napsal a nahrál fenomenální Yarda Helešic.

Kromě muziky zaujme albovým debut – stejně jako dříve vydaný singl

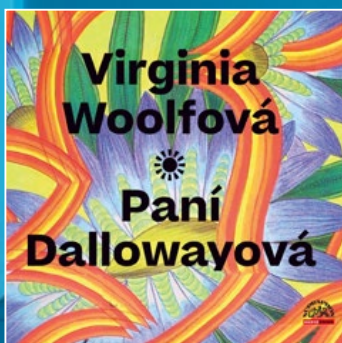
I Don't Believe in Love – zajímavým coverem. Jak důležitá je pro Tebe v muzice vizuální prezentace a kde sbíráš inspiraci?

Vizuální prezentace je rozhodně jedna z nedílných součástí úspěšné hudby. Já bohužel úplně citění tímto směrem nemám, ale naštěstí mám ve svém okolí spoustu lidí, kteří ano. Ať už můj táta, který pořád doma něco tvoří nebo maluje, anebo můj kamarád Matěj Čechtický, shodou okolností autor coveru singlu I Don't Believe In Love. Oba dva spojuje opět něco, co je odlišuje od ostatních. Snaží se umění uchopit abstraktním a alternativním způsobem. Miluju, když má cokoliv více významů, a je na každém, aby to pochopil tak, jak chce či potřebuje. Nezáleží, jestli je to obraz či skladba. V momentě, kdy má umění více významů, stává se pro mě i více zajímavým. Suměním jako takovým úzce souvisí i fotka. Cover alba je vlastně koláž, kterou připravili mladí studenti fotografie Amber O'Shea společně s Lukášem Ceterou. Oba dva se také postarali o promo fotky k albu, které fungují stejně, jak jsem již zmiňoval – více významů = více zajímavé.

A když už jsme u studií a studentů – letos jsi úspěšně odmaturoval. Jaké jsou tvé další plány a jakou roli v nich hraje muzika?

Momentálně se chci soustředit hlavně na hudbu. Následující tři až čtyři měsíce budu mít prázdniny, takže mám v plánu odehrát co nejvíce koncertů a napsat další písničky. V říjnu bych měl nastoupit na Karlovu univerzitu na obor sociologie, ale hlavní prioritou byla, je a bude vždycky hudba.

SU 6656-2

Foto © Alena Hrbková

PANÍ DALLOWAYOVÁ VIRGINIE WOOLFOVÉ POPRVÉ JAKO AUDIOKNIHA!

Nejznámější dílo britské autorky Virginie Woolfové vznikalo v letech 1922 až 1924. Původně se mělo jmenovat *Hodiny*, protože úder zvonu Big Benu prostupují celou knihou jako uvědomění si neodvolatelně uplývajícího času, pomíjivosti dění. Dalším významným vnějším detailem příběhu jsou květiny, kterými autorka dokresluje povahové rysy postav. Vyprávění o jednom dni hlavní hrdinky, chystající se uspořádat večírek, paralelně doprovázejí popisy pocitů jejich přátel a známých, zároveň s pozorováním pohybu všech zúčastněných po Londýně, záznam detailů světa, změn přírody, zvuků města. Autorka o své knize prozradila, že jde současně o svět viděný očima duševně zdravých a šílených. Třebaže jedna z postav během vyprávění ukončí sebevraždou svůj život, výsledným

dojemem z díla je pocit radosti ze života, a jak píše v doslovu Martin Hilský: nehlouběji se vryje do paměti atmosféra toho nádherného červnového rána, kterým prochází drobná, prošeďivělá žena s kyticí hrachorů v ruce. „Jsem paní Dallowayová,“ jako by říkala, „chyť si mě, můžeš-li.“

Slavný román v podobě audioknihy vychází u příležitosti 140. výročí narození Virginie Woolfové a při jeho nahrávání jsme se zeptali herečky Marie Štípkové.

Marie, jak na vás působí román *Paní Dallowayová* a jaké bylo jej načíst pro audioknihu?

Načtení románu *Paní Dallowayová* pro mě bylo obrovskou výzvou. Zároveň to byla jedna z nejnáročnějších audioknih, na

kterých jsem kdy pracovala. *Paní Dallowayová* je totiž nepřetržitým tokem myšlenek a obrazů, které na sebe asociativně navazují. Je příjemné nechat se jimi unášet, ovšem ne vždy je zřetelné, kam nás vlastně chtějí zavést. Už když jsem si román četla jen pro sebe, musela jsem se častokrát vracet, abych pochopila, kudy se ony myšlenky vlastně vydávají.

Co máte ráda na literárním stylu Virginie Woolfové?

Právě ono přirozené plynutí, které naprosto přesně vystihuje lidskou mysl a její občasné útky od konkrétních obrazů ke vzpomínkám a opětovné návraty ke zcela každodenním činnostem a jednotlivým úkonům, které je třeba vykonat. Umění zachytit nejednoznačný vnitřní život postav.

Foto © Václav Chochola

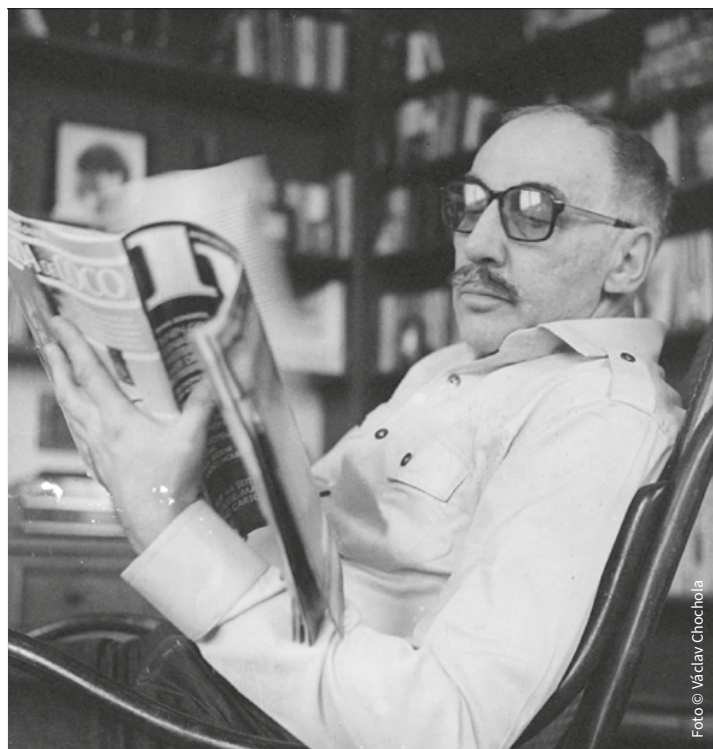

Foto © Václav Chochola

MILOŠ KOPECKÝ 100!

JEDINEČNÝ KOMPLET NAHRÁVEK NEZAPOMENUTELNÉHO HERCE

V pondělí 22. srpna 2022 si připomeneme 100. výročí narození legendárního herce Miloše Kopeckého, který se nezapomenutelně vepsal do vzpomínek českého i slovenského divadelního, filmového a televizního publika, stejně jako posluchačů rozhlasových a gramofonových nahrávek.

A právě posluchačům ke „stovce“ Miloše Kopeckého přichystal Supraphon speciální dárek v podobě 2CD-mp3 s kompletem nahrávek z archivu Supraphonu, České televize, Českého rozhlasu, Opusu a také ze soukromých sbírek. Dvojalbum vychází pod názvem **„Miloš Kopecký – Známa i neznámá tvář“**. Bezmála ve dvaceti hodinách je možné si poslechnout skoro vše, co Miloš Kopecký v průběhu své herecké dráhy namluvil a nazpíval sám či se svými spoluhráči.

Úvodem obou CD nás provází řada písní zpívaných Milošem Kopeckým, jimž vévodí nesmrtelný *Mackie Messer*. V nahrávkách je Kopecký nejen znamenitým hercem mnoha rolí ze světového i českého repertoáru, ale i jako nesmírně vtipný autor svých osobitých povídek a glos.

Ve výpravném bookletu 2CD-mp3 **„Miloš Kopecký – Známa i neznámá tvář“** je otištěn fragment z vlastního životopisu Kopeckého, ze kterého vysvítá, jak neobyčejně

hluboký a inteligentní člověk to byl. Vložená brožurka je také doprovázena mnoha dobovými fotografiemi z archivu Václava Chocholy a Milana Wágnera.

Komplet z nahrávek Miloše Kopeckého vybral a sestavil Jakub Kamberský a obsahuje: *Dekameron, Epištoly k nesmělým milencům, Byl jsem Petrem Vokem, Dva na Olympu, Umění milovat, O Nosáčkovi, Špatně vyučený čaroděj, Literární a jiné poklesky, Obrátte, na druhé straně jsem já, Večer s Milošem*

Kopeckým, S Mikroforem v Redutě, Zavěste, prosím, volá Semafor, Za dveřmi je Miloš Kopecký, Večer s Milošem Kopeckým, Svět Jaroslava Ježka, Miláček Ornifle, Lakomec, Věk Makropulos a desítky dalších výstupů a písní.

Titul vychází **26. 8. 2022** na 2CD-mp3 a v mp3 v edici, kde již vyšly velké komplety nahrávek Jana Wericha (*Suma sumárum*), Miroslava Horníčka (*Dobře odtajněný Miroslav Horníček*) a také Zdeňka Svěráka (*Skoro všechno*).

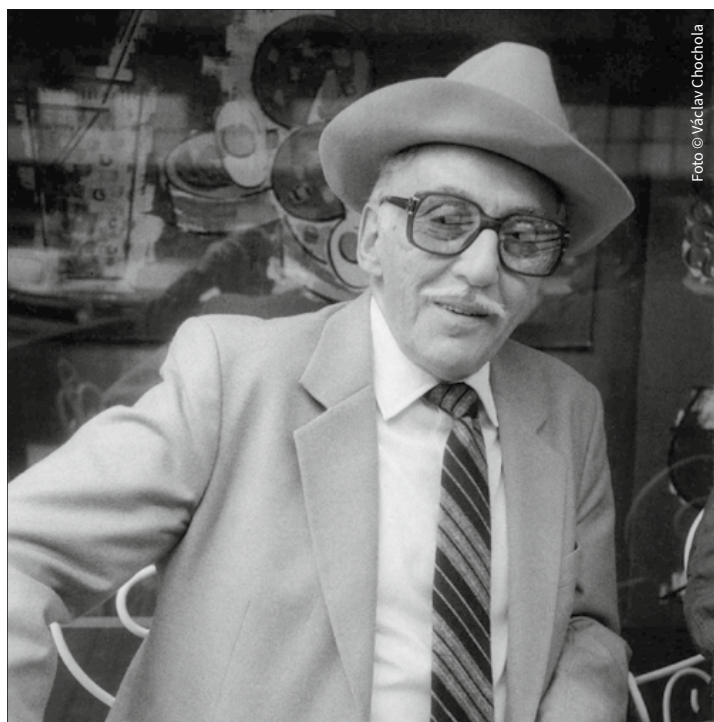

Foto © Václav Chochola

Foto © Václav Chochola

SU 6667-2

MYSLIVEČEK SHIZUKY ISHIKAWY

Supraphon v nové reedici vydal na konci července komplet nahrávek houslových koncertů Josefa Myslivečka v podání japonské houslistky Shizuky Ishikawy s Dvořákovým komorním orchestrem. Japonská virtuoska jej pro Supraphon nahrála v letech 1983 až 1986 ve Dvořákově síni pražského Rudolfinu a jejím uměleckým partnerem nebyl nikdo menší než dirigent Libor Pešek.

Shizuka Ishikawa z Tokia přesídlila do Prahy díky profesorce Marii Hlouňové. V Praze studovala od roku 1970 jako stipendistka Československého rozhlasu. Později získala laureátské tituly na mezinárodních soutěžích Henryka Wieniawského v Poznani (1972), královny Alžběty v Bruselu (1976) a Fritze Kreislera ve Vídni (1979). V devatenácti letech hrála poprvé sólově s Českou filharmonií, v jednadvaceti poprvé na festivalu Pražské jaro. S Českou filharmonií se zúčastnila úspěšného turné po Japonsku. Jako sólistka Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra a Japan Philharmonic Orchestra absolvovala vystoupení v řadě evropských hudebních center a na festivalech ve Varšavě, Budapešti a Helsinkách. Na konci 70. let začala s rozhlasovými a gramofonovými nahrávkami. Mnohé uskutečnila s Českou filharmonií a Brněnskou filharmonií, Dvořákovým komorním orchestrem,

Pražským komorním orchestrem, Capellou Istropolitana a Wuertembergskou filharmonií. V jejím repertoáru zaujala význačné místo česká hudba. Od roku 1997 je členkou Kubelíkova tria, s kterým pravidelně vystupuje na světových pódii.

Těsně před novým vydáním kompletních nahrávek Houslových koncertů Josefa Myslivečka jsme se Shizuky Ishikawy zeptali:

Jak vzpomínáte na vznik nahrávek z díla Josefa Myslivečka?

Stále cítím obrovskou radost, že skrze nahrávky jsem mohla poznat a dopodrobna nastudovat houslové koncerty Josefa Myslivečka. Rozhodně to není běžný houslový repertoár, škoda že nejsou vydané noty pro širší veřejnost a na koncertních pódii se skoro nehrají. Také často vzpomínám na skvělou spolupráci s panem Františkem Xaverem Thuri, který během několika málo

týdnů dokázal napsat virtuózní kadence do všech koncertů. Ve stylu hudby Josefa Myslivečka nacházím českou preciznost a italskou náladu s virtuózními prvky.

Jak vzpomínáte na spolupráci s dirigentem Liborem Peškem?

Velkým zážitkem byla pro mě právě spolupráce s panem dirigentem Liborem Peškem. Bylo dobré, že před nahráváním jsem pod jeho taktovkou odehrála několik koncertů a vždycky to bylo tak příjemně vzrušující. Dá se říct, že díky Myslivečkovi jsem prožila nezapomenutelné chvíle s bohatou inspirací. A myslím, že i po letech je to v těch nahrávkách Supraphonu zřetelné a asi i proto se opětovně vydávají.

Co jste si v Čechách nejvíce oblíbila?

Krásnou přírodu a samozřejmě českou hudbu napříč staletími.

SU 4298-2

Foto © Archiv Supraphonu

REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON, a. s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.supraphon.cz